

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/875/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

146/2014. (VI. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2013. december 21-én, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2014. június 12-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2013. december 21-én, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2013. december 4-én fogatosított rendőri intézkedés miatt.

1) A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2013. december 4-én, a gy. - i M. Áruház parkolójából, a saját tulajdonú gépkocsijával indult el, kb. 100 métert haladt, amikor észrevette a mögötte haladó rendőr gépjárművet. További 200-300 méter megtétele után kikanyarodott a 83-as főútra, Gy. város irányába és ekkor észrevette, hogy a rendőrautón világít a megkülönböztető fényjelzés, így megállt.

A rendőr a panaszoshoz ment, aki ekkor kikapcsolta a biztonsági övét és kiszállt a gépjárművéből. A rendőr elkezdett vele kiabálni, hogy „nem ilyenkor kell a biztonsági övet kapcsolgatni”. A panaszos ekkor közölte vele, hogy most kapcsolta ki azt, mivel ki is szállt a gépjárművéből. Ekkor mondta a rendőrnek, hogy biztosan az iratait szeretné elkérni, ami a csomagtartóban van. Közben eszébe jutott, hogy mivel az áruházban fizetett, ezért a bal zsebébe tette vissza az iratait, amelyeket átadott a rendőrnek. A rendőr továbbra is kiabált vele, hogy „mi a f*szt képzelsz, hogy belepofázik a flegma modorával a rendőri intézkedésbe”. A panaszos emelt hangon ugyan, de nem kiabálva hangsúlyozni szeretne volna, mivel átadta az iratait, ezért meg lehet arról győződni, hogy ki is ő. A panaszos ekkor elmondta a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

rendőrnek azt is, hogy emberi modort és hangerőt is megérdemelt volna, ha ezt a rendőri intézkedés nem tudja normál módon biztosítani, akkor nyugodtan állítsák elő, továbbá közölte a rendőrrel, hogy szeretné elkérni az azonosító számát. A rendőr erre annyit válaszolt, hogy „majd megmondom magának”. Ekkor beült a rendőrautóba és jó erősen, mérgesen bevágta annak vezető ajtaját. Ekkor a rendőrnő kezdett el kiabálni a panaszossal, hogy ő hallotta, hogyan beszél a kollégájával és, hogy vegye tudomásul, hogy Ausztriában ezért nagyon súlyosan megbüntetnék. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy ha úgy gondolja, hogy ez a rendőri intézkedés normál rendőri intézkedésnek minősül, akkor Ausztriáról semmit sem tud. Ugyan a panaszos elmondása szerint ő is sokat jár Ausztriába, van olyan nap, hogy nyolcszor lépi át a határt. Közölte a rendőrnővel, hogy nem hajlandó vitatkozni egyikükkel sem, nyugodtan folytassák a rendőri intézkedést. Minden okmányt, amit kértek tőle átadott a rendőröknek. A rendőrnő továbbra is kiabálva közölte a panaszossal, hogy vegye tudomásul, hogy 4 órán át visszatarthatja az intézkedés helyén, amire a panaszos annyit reagált, hogy nyugodtan tegye meg. A rendőr közölte, hogy kitölt egy jegyzőkönyvet és csekket, amit 30 napon belül fizessen be, vagy közmunkásként ledolgozhatja. Emellett tájékoztatta a panaszost, hogy hangfelvétel is készült. Ezután ismét visszaültek a rendőrök a gépjárműbe. Pár perc múlva kiszálltak és szintén kiabálva mondták, hogy írja alá a panaszos az elé tett iratot, amelyről az azt vélelmezte, hogy jegyzőkönyv. A panaszos azt mondta, hogy nem ír alá semmit, mire elkezdtek egymással kiabálni, hogy alá kell-e írnia a panaszosnak az iratot, avagy sem. Ezután megállapodtak abban, hogy fel kell hívniuk a főnöküket, így visszaültek a rendőrautóba. Pár perc elteltével kiszállt a rendőr és azt mondta, azt is beleírja a feljelentésbe, hogy az úttesten szaladgált a panaszos, valamint megkérte azt, hogy azonnal tegye le a telefonját, hiszen amíg a rendőri intézkedés tart nem telefonálhat. A panaszos erre azt felelte, hogy az úttesten ő nem futkosott, hiszen most is a szalagkorláton kívül áll. Ekkor a telefonját zsebre tette és visszaült a gépjárművébe.

Néhány perc elteltével a rendőrnő kiszállt és a panaszos összes okmányát, valamint a jegyzőkönyvet is a panaszos ölébe dobta, és azt mondta „Uram az okmányai és a jegyzőkönyv, viszontlátásra!”. Ezután a panaszos elhajtott, és a rendőrök is. Később megállt és elolvasta a jegyzőkönyvet, amely tartalmazza, hogy fénykép és videofelvétel nem készült, tanúk nem tudják a helyszínen történeteket alátámasztani. Ezen felül az is szerepel a jegyzőkönyvben, hogy a panaszos megtagadta annak aláírását. Az intézkedő személyek neve és azonosító számuk is szerepel a jegyzőkönyvben.

A panaszos úgy gondolja, hogy a rendőri intézkedés nagyon is sértő, udvariatlan, megalázó volt, és szerinte a rendőrség belső szabályzata szerint sem így kellett volna végrehajtani azt. Ez a rendőri intézkedés kb. 30 percig tartott. A fent említett feljelentés miatt közigazgatási eljárás van a panaszossal szemben folyamatban, ami nem kevés időbe és pénzbe fog a panaszosnak kerülni (elmondása szerint). Korábban is volt hasonló, „szép” rendőri intézkedésben a panaszosnak része, de ott nem tett bejelentést, mivel a 20 nap bejelentési időt túllépte. A korábbi egyik ügyben megszüntették ellene az eljárást, amely 4 nap szabadságba és nem kevés bér illetve árbevétel kiesésbe került neki. A másik korábbi eljárás még nem ért véget, a panaszos szerint a panaszbenyújtásának időpontjában került bírósági szakba és hasonló költséggel fog (szerinte) járni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

- 1) A Testület megkeresésére, 2014. március 13-án reagált a Gy. - i Rendőrkapitányság vezetője. A kapitányságvezető átiratában közölte, hogy a panaszos a rendőrségen is panaszt terjesztett elő (azonos tartalommal), amelyet a rendőrkapitányság vezetője 2014. január 31-én kelt határozatával elbírált és elutasított. A rendelkezésre álló tértivevények tanúsága szerint a határozatot a panaszos 2014. február 6-án kézhez vette, ám a rendelkezésre álló törvényes határidőn belül nem terjesztett elő fellebbezést a határozat ellen, amely így 2014. február 22-én jogerőre emelkedett.
- 2) Az eljárás befejezéséről szóló 2014. január 31-én kelt határozat rögzíti, hogy a rendőrkapitányság vezetője a panaszos 2013. december 4-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatos beadványát elutasította. A panasz kivizsgálása során megállapította a kapitányságvezető, hogy a rendőrök jogszerűen jártak el a panaszossal szemben. A vizsgálat során a panaszosi és a rendőri előadás közötti ellentmondásokat a kommunikáció, illetve annak hangneme vonatkozásában nem lehetett feloldani.
- 3) A csatolt tértivevény tanúsága szerint a panaszos 2014. február 6-án kézhez vette a panaszt elutasító határozatot.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos még a sérelmezett események napján, tehát a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A rendőrség a Testületet ezzel összefüggésben arról is tájékoztatta, hogy a panaszos 2014. február 6-án kézhez vette a határozatot, de az ellen a rendelkezésre álló határidőn belül nem élt jogorvoslati kérelemmel, ezért a határozat 2014. február 22-én jogerőre emelkedett.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2014. június 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag